

Sygn. akt: X U 126/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2018 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Chlipała - Koziol

Protokolant: Katarzyna Kunik

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 czerwca 2018 r. we Wrocławiu

sprawy z odwołania wnioskodawcy **R. N.**

od decyzji strony pozwanej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 11.01.2018 r., znak: (...)

o zasiłek chorobowy

I. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 11.01.2018 r. i przyznaje wnioskodawcy R. N. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 20.03.2017 r. do 13.08.2017 r.;

II. orzeka, że koszty sądowe ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Ubezpieczony R. N. wniósł odwołanie od decyzji organu rentowego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 11.01.2018 r., w której organ rentowy postanowił odmówić mu prawa do zasiłku chorobowego za okres od 20.03.2017 r. do 13.08.2017 r.

W uzasadnieniu ubezpieczony wskazał, że organ rentowy trwa w błędnym założeniu, że ubezpieczony po ustaniu zatrudnienia prowadzi działalność zarobkową. Podkreślił, że jego firma od dnia 30.11.2016 r. jest we władaniu syndyka i do czasu sprzedaży majątku ubezpieczony nie ma możliwości usunięcia wpisu z ewidencji.

Odpowiadając na odwołanie, organ rentowy wniósł o jego oddalenie z uwagi na brak podstaw prawnych do jego uwzględnienia.

Organ rentowy wskazał, że zaskarżoną decyzją z dnia z dnia 11.01.2018 r. odmówił ubezpieczonemu prawa do zasiłku chorobowego za okres od 20.03.2017 r. do 13.08.2017 r. Wskazał, że ubezpieczony pozostawał w zatrudnieniu w A&M Z. S. z siedzibą w Z. do dnia 16.03.2017 r. Ubezpieczony przedłożył zwolnienie lekarskie na okres 20.02.2017 r. do 13.08.2017 r. Od dnia 17.03.2017 r. wnioskodawca prowadzi działalność gospodarczą, brak zatem podstaw do przyznania zasiłku chorobowego po ustaniu zatrudnienia.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony R. N. prowadził działalność gospodarczą (...) Centrum (...) R. N. z siedzibą w P.. Z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej podlegał ubezpieczeniu chorobowemu w okresie od 1.07.2015 r. do 31.08.2016 r.

Składki za okres od września 2016 r. do lutego 2017 r. zostały opłacone w niewłaściwej wysokości – w dniu 11.10.2016 r. wnioskodawca opłacił składkę za wrzesień 2016 r. w kwocie 297,41 zł, podczas gdy składka należna wynosiła 1475,84 zł, natomiast za miesiące od października 2016 do lutego 2017 r. wnioskodawca nie dokonał żadnej wpłaty z tytułu należnych składek.

W okresie od 17.03.2017 r. do 10.04.2017 r. wnioskodawca podlegał ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu z tytułu pozarolniczej działalności gospodarczej, nie podlegał zaś ubezpieczeniu chorobowemu.

Postanowieniem z dnia 30.11.2016 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu VIII Wydział Gospodarczy do spraw upadłościowych i restrukturyzacyjnych ogłosił upadłość R. N. (...) Centrum (...) R. N. z siedzibą w P..

Od dnia 6.02.2017 r. do dnia 16.03.2017 r. R. N. był zatrudniony na podstawie umowy o pracę przez Z. S. w A&M Z. S. z siedzibą w Z., w pełnym wymiarze czasu pracy, jako pracownik biurowy.

W dniu 10.04.2017 r. wnioskodawca przedłożył zaświadczenie płatnika składek ZUS Z-3b, w którym wystąpił o zasiłek chorobowy za okres od 20.03.2017 r. do 4.04.2017 r. i od 5.04.2017 do 27.04.2017 i wskazał, że jest objęty ubezpieczeniem jako osoba wykonująca pozarolniczą działalność gospodarczą. Przedłożył również zaświadczenia lekarskie za okres od 28.04.2017 do 17.05.2017, a następnie za okresy 18.05.2017 – 31.05.2017 i 1.06.2017 – 22.06.2017.

Decyzją z dnia 18.05.2017 r. organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do zasiłku chorobowego za okres od 20.03.2017 r. do 17.05.2017 r. W uzasadnieniu wskazał, że wnioskodawca nie przystąpił do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej.

W dniu 11.04.2017 r. wnioskodawca dokonał zgłoszenia do ubezpieczenia emerytalnego, rentowych i wypadkowego z tytułu działalności gospodarczej od 17.03.2017. Ponadto w dniu 19.04.2017 r. wnioskodawca ponownie złożył druk zgłoszeniowy (...), w którym zgłosił się do ubezpieczenia emerytalnego, rentowych i wypadkowego z tytułu działalności gospodarczej od 11.04.2017.

Decyzją z dnia 12.06.2017 r. organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do zasiłku chorobowego za okres od 18.05.2017 r. do 22.06.2017 r. W uzasadnieniu wskazał, że wnioskodawca nie przystąpił do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej.

Prawomocnym wyrokiem z dnia 7.02.2018 r. w sprawie o sygn.. X U 465/17 tut. Sąd oddalił odwołanie wnioskodawcy od decyzji z 12.06.2017 r.

Dowód: okoliczności bezsporne, a nadto:

postanowienie z 30.11.2016 r. k. 4 w aktach sprawy X U 465/17

świadcstwo pracy z 17.03.2017 r. k. 5-7 w aktach sprawy X U 465/17

przesłuchanie wnioskodawcy k. 20, 22 (płyta CD)

decyzja ZUS z 18.05.2017 r. (akta rentowe – załącznik)

Pismo Wydziału (...) i Składek -2 ZUS k. 38, 39 w aktach sprawy X U 465/17

Zaświadczenie (...) za okres 20.02.2017 – 4.04.2017

Zaświadczenie (...) za okres 5.04.2017 – 27.04.2017

Zaświadczenie (...) za okres 28.04.2017 – 17.05.2017

Zaświadczenie (...) za okres 18.05.2017 – 31.05.2017

Zaświadczenie (...) za okres 1.06.2017 – 22.06.2017

decyzja ZUS z dnia 12.06.2017 r. – w aktach rentowych(załącznik)

wyrok z dnia 7.02.2018 r. k. 44 w aktach sprawy X U 465/17

Od czasu ogłoszenia upadłości ubezpieczony nie prowadzi działalności gospodarczej. Syndyk przejął cały zakład, następnie wdzierżawiła go od syndyka inna osoba. Powód zwolnił pracowników przed ogłoszeniem upadłości. Maszyny przejął leasingodawca i sprzedał je. Budynek i ziemia należały do wnioskodawcy. Wnioskodawca nie uzyskał żadnych dochodów z działalności gospodarczej od ogłoszenia upadłości. Chciał zlikwidować działalność, jednak uzyskał od syndyka informację, że nie może tego zrobić z powodu postępowania upadłościowego. Syndyk poinformował ubezpieczonego, że w imieniu wnioskodawcy musi wystawić fakturę po sprzedaży majątku. Postępowanie upadłościowe jest aktualnie w toku, jest sporządzona wycena majątku, ma się odbyć rozprawa.

Dowód: przesłuchanie wnioskodawcy k. 20, 22 (płyta CD)

Zaskarżoną decyzją z dnia 11.01.2018 r. organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do zasiłku chorobowego za okres od 20.03.2017 r. do 13.08.2017 r. W uzasadnieniu wskazał, że do dnia 16.03.2017 r. wnioskodawca był zatrudniony przez Z. S.. Na okres od 20.03.2017 r. do 13.08.2017 r. wnioskodawca przedłożył zaświadczenia lekarskie z powodu choroby. Ponieważ jednak od dnia 17.03.2017 r. wnioskodawca nadal prowadzi działalność gospodarczą, brak jest podstaw do wypłaty zasiłku chorobowego po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego.

Dowód: decyzja z 11.01.2018 r. k. 37

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Odwołanie było uzasadnione.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tj. Dz. U. z 2016, poz. 372 ze zm.), zwanej dalej ustawą zasiłkową, świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą przysługują osobom objętym ubezpieczeniem społecznym w razie choroby i macierzyństwa określonym w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1442, z późn. zm.), zwanym dalej "ubezpieczonymi".

Zgodnie z art. 6 w/w ustawy, zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego.

W myśl art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tj. Dz. U. z 2016, poz. 963 ze zm.), zwanej dalej ustawą systemową, osoby prowadzące działalność pozarolniczą dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu na swój wniosek, jeśli są objęte obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnymi i rentowymi.

Objęcie dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym następuje od dnia wskazanego we wniosku o objęcie tym ubezpieczeniem, nie wcześniej jednak niż od dnia, w którym wniosek został zgłoszony (art. 14 ust. 1 ustawy systemowej).

Jak stanowi art. 13 ust. 1 ustawy zasiłkowej, zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, jak i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy:

1) ma ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy;

2) kontynuuje działalność zarobkową lub podjęła działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby;

3) nie nabyła prawa do zasiłku w czasie ubezpieczenia, w przypadkach określonych w art. 4 ust. 1;

4) jest uprawniona do zasiłku dla bezrobotnych, zasiłku przedemerytalnego, świadczenia przedemerytalnego lub nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego;

5) podlega obowiązkowo ubezpieczeniu społecznemu rolników określonego w przepisach o ubezpieczeniu społecznym rolników.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy zasiłkowej, zasiłek chorobowy przysługuje również osobie, która stała się niezdolna do pracy po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli niezdolność do pracy trwała bez przerwy co najmniej 30 dni i powstała:

1) nie później niż w ciągu 14 dni od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego;

2) nie później niż w ciągu 3 miesięcy od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego - w razie choroby zakaźnej, której okres wylegania jest dłuższy niż 14 dni, lub innej choroby, której objawy chorobowe ujawniają się po okresie dłuższym niż 14 dni od początku choroby.

W niniejszej sprawie stan faktyczny był w zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia bezsporny. Wnioskodawca R. N. prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą i podlegał z tego tytułu dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od 1 lipca 2015 r. do 31.08.2016 r., nie podlegał zaś ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej w marcu 2017 r., kiedy powstała jego niezdolność do pracy z powodu choroby. Jednocześnie wnioskodawca bezspornie w okresie od 6.02.2017 r. do 16.03.2017 r. podlegał ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę.

Na wniosek R. N. o przyznanie mu zasiłku chorobowego za okres od 20.03.2017 r. zostały wydane przez organ rentowy trzy decyzje:

1. Ostateczna decyzja z dnia 18.05.2017 r., w której organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do zasiłku chorobowego za okres od 20.03.2017 r. do 17.05.2017 r. z powodu nieprzystąpienia przez niego do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego. Wnioskodawca nie odwołał się od decyzji.

2. Decyzja z dnia 12.06.2017 r., w której organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do zasiłku chorobowego za okres od 18.05.2017 r. do 22.06.2017 r. W uzasadnieniu wskazał, że wnioskodawca nie przystąpił do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Odwołanie od tej decyzji zostało oddalone prawomocnym wyrokiem z dnia 7.02.2018 r., sygn. akt X U 465/17

3. Zaskarżona w niniejszej sprawie decyzja z dnia 11.01.2018 r., w której organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do zasiłku chorobowego za okres od 20.03.2017 r. do 13.08.2017 r. W uzasadnieniu wskazał, że do dnia 16.03.2017 r. wnioskodawca był zatrudniony przez Z. S.. Na okres od 20.03.2017 r. do 13.08.2017 r. wnioskodawca przedłożył zaświadczenia lekarskie z powodu choroby. Ponieważ jednak od dnia 17.03.2017 r. wnioskodawca nadal prowadzi działalność gospodarczą, brak jest podstaw do wypłaty zasiłku chorobowego po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego.

Niniejsze postępowanie, jako wszczęte na skutek odwołania od decyzji z 11.01.2018 r., dotyczy zatem prawa wnioskodawcy do zasiłku chorobowego z tytułu stosunku pracy.

Jak wyżej wskazano, zasiłek chorobowy przysługuje, jeżeli niezdolność do pracy powstała w czasie trwania ubezpieczenia i trwa nieprzerwanie również po ustaniu tytułu ubezpieczenia, jak również gdy powstała ona po

ustaniu tytułu ubezpieczenia, jeżeli trwała co najmniej 30 dni i powstała nie później niż w ciągu 14 dni od ustania tytułu ubezpieczenia. Zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, jak i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego między innymi wówczas, gdy osoba niezdolna do pracy kontynuuje działalność zarobkową lub podjęła działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby.

W ocenie Sądu Rejonowego w niniejszej sprawie doszło do wypełnienia przesłanek uzasadniających przyznanie wnioskodawcy prawa do zasiłku chorobowego za sporny okres, przy jednoczesnym niespełnieniu przesłanki, która skutkuje nieprzyznaniem prawa do zasiłku.

Bezspornym było, że wnioskodawca po ustaniu tytułu ubezpieczenia (z tytułu umowy o pracę) był bowiem niezdolny do pracy przez ponad 30 dni, i jego niezdolność do pracy powstała nie później niż w ciągu 14 dni od ustania ubezpieczenia.

Wbrew stanowisku organu rentowego, w niniejszej sprawie nie doszło do spełnienia przesłanki „kontynuowania działalności zarobkowej stanowiącej tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającej prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby”.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że wnioskodawca ani w czasie niezdolności do pracy, ani też wcześniej – w okresie wykonywania pracy na podstawie umowy o pracę – nie kontynuował prowadzonej wcześniej działalności gospodarczej. Postanowieniem z dnia 30.11.2016 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu VIII Wydział Gospodarczy do spraw upadłościowych i restrukturyzacyjnych ogłosił upadłość R. N. prowadzącego działalność gospodarczą (...) z siedzibą w P.. Od czasu ogłoszenia upadłości ubezpieczony nie prowadzi działalności gospodarczej. Jeszcze przed ogłoszeniem upadłości wnioskodawca zwolnił pracowników. Syndyk przejął cały zakład, następnie wydzierżawiła go od syndyka inna osoba. Maszyny przejął leasingodawca i sprzedał je. Budynek i ziemia, które należały do wnioskodawcy, zostały wycenione. Wnioskodawca nie uzyskał od listopada 2016 r. żadnych dochodów z działalności gospodarczej. Co więcej – wnioskodawca chciał zlikwidować działalność, jednakże uzyskał od syndyka informację, że nie może tego zrobić z powodu postępowania upadłościowego, postępowanie to jest zaś w toku.

Z ustaleń faktycznych Sądu Rejonowego wynika, że od listopada 2016 r. wnioskodawca nie kontynuuje prowadzenia działalności zarobkowej, choć formalnie – z uwagi na postępowanie upadłościowe – nie może wykreślić działalności gospodarczej z rejestru. Nie można zatem przyjąć, by spełniona została przesłanka w skazana w art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy zasiłkowej.

Biorąc pod uwagę, dokonane powyżej ustalenia i przeprowadzone rozważania, w punkcie I sentencji wyroku, Sąd na mocy przepisu art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 11.01.2018 r. i przyznał wnioskodawcy R. N. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 20.03.2017 r. do 13.08.2017 r.

Zgodnie z art. 96 ust. 1 pkt 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, strona wnosząca odwołanie do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych nie ma obowiązku uiszczenia kosztów sądowych (tj. opłat sądowych i wydatków). Zgodnie zaś z art. 98 u.k.s.c., w toku postępowania z zakresu ubezpieczeń społecznych wydatki ponosi Skarb Państwa. W niniejszej sprawie nieuiszczonymi kosztami sądowymi Sąd obciążył zatem Skarb Państwa.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.